

Do listu
numer 1 /
Nowele ustawy
o odpadach
na 1.06.14
RL

Warszawa, 19 maja 2014 r.

Pani
Senator Jadwiga ROTNICKA
Przewodnicząca Komisji Środowiska

Szanowna Pani Przewodnicząca,

w załączeniu przekazuję propozycje i uwagi do projektu ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (druk nr 615), z uprzejmą prośbą o ich rozpatrzenie w toku prac legislacyjnych nad tym przedłożeniem senackim.

Z poważaniem,

Dariusz Matlak
Prezes zarządu

Do wiadomości:

Pani Małgorzata Szymborska
Dyrektor Departamentu Gospodarki Odpadami
w Ministerstwie Środowiska

Warszawa, 18 maja 2014 r.

UWAGI DO PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY O ODPADACH ORAZ NIEKTÓRYCH INNYCH USTAW (druk nr 615)

1. **Art. 1 ust. 1** – wprowadzenie do ustawy pojęcia „instalacji ponadregionalnej” nie podlegającej wszystkim reżimom „zasady bliskości”.

Wprowadzenie do Ustawy o odpadach instytucji „instalacji ponadregionalnej” w postaci, uprawnionej do przyjmowania odpadów powstających na obszarach obejmujących więcej, niż jeden region gospodarki odpadami, jest uzasadnione. Realizacja inwestycji polegającej na budowie instalacji do termicznego przekształcania odpadów wymaga bardzo wysokich nakładów finansowych. Z tego względu zasadne jest zapewnienie spalarniom strumienia odpadów, który pozwoli na prawidłowe funkcjonowanie instalacji, umożliwiając m.in. produkcję odpowiedniej ilości energii.

W celu doprecyzowania roli spalarni odpadów jako instalacji ponadregionalnej w systemie gospodarki odpadami, opartym na hierarchii sposobów postępowania z odpadami, proponujemy **dodanie w Art. 20 ustawy o odpadach**, oprócz ust. 10 zaproponowanego w projekcie ustawy o zmianie ustawy o odpadach, także ust. 11 w następującym brzmieniu:

Art. 20 ust. 11 „Przekazywanie zmieszanych odpadów komunalnych do spalarni odpadów komunalnych wskazanej jako instalacja ponadregionalna, spoza regionu, na którym zlokalizowana jest ta spalarnia, nie może naruszać hierarchii sposobów postępowania z odpadami.”

Dodatkowo, prosimy o rozważenie doprecyzowania art. 20 ust. 10, mającego na celu zapewnienie zagospodarowywania w spalarniach odpadów komunalnych, w pierwszej kolejności odpadów powstających na terenie regionu, w którym dana instalacja się znajduje.

2. **Art. 1 ust. 2 - brak uwag,**
3. **Art. 1 ust. 3 ppkt a) i b) – zmiana pojęcia instalacji zastępczej:**

Polska Izba Gospodarki Odpadami, ul. Świętokrzyska 36, 00-160 Warszawa, Tel. +48 (22) 620 59 90 Fax.: +48 (22) 620 59 90
e-mail: biuro@pigo.org.pl, <http://www.pigo.org.pl>

Członek Europejskiej Federacji Gospodarki Odpadami

Wprowadzenie nowej definicji instalacji zastępczej tj. uznanie za zastępcze jedynie innych instalacji regionalnych jest oderwane od realiów obecnego systemu gospodarowania odpadami komunalnymi. Proponowany termin wejścia w życie nowych regulacji, w tym dotyczących definicji instalacji zastępczych spowoduje, iż z dniem 30 czerwca 2015 roku (w zakresie określonym w art. 1 ust. 3 ppkt b)) nastąpi całkowite wyeliminowanie dotychczasowych instalacji zastępczych (stanowiących obecnie większość funkcjonujących w kraju instalacji). Spowoduje to brak możliwości zabezpieczenia odpowiedniej mocy przerobowych instalacji, a tym samym brak możliwości zagospodarowania wszystkich odpadów wytwarzanych na terenie poszczególnych regionów gospodarki odpadami. Podkreślić należy, że w niektórych województwach brak jest wystarczającej liczby instalacji regionalnych (RIPOK) lub instalacje te mają niewystarczające moce przetwórcze. Ponadto projekt ustawy nie przewiduje żadnego okresu przejściowego lub dostosowawczego dla obecnych instalacji zastępczych, tak aby umożliwić podmiotom prowadzącym te instalacje dostosowanie ich do wymogów instalacji regionalnych i wpisanie do WPGO.

4. **Art. 1 ust. 3 ppkt c)** – możliwość objęcia w WPGO, w regionie gospodarki odpadami również sąsiadujących ze sobą gmin z różnych województw – **bez uwag.**
5. **Art. 1 ust. 3 ppkt d)** – definicja instalacji ponadregionalnej – **bez uwag.**
6. **Art. 1 ust. 3 ppkt e) oraz Art. 1 ust 4, 5 i 6** – wprowadzenie obowiązku sporządzania planów inwestycyjnych, jako załącznika do WPGO zatwierdzanego przez Ministra Środowiska:

Wprowadzenie obowiązku tworzenia planów inwestycyjnych jest zasadniczo słuszne i zgodne z postulowaną przez PIGO weryfikacją obowiązujących obecnie WPGO. Nowe przepisy powinny służyć racjonalnemu planowaniu inwestycji zarówno przez podmioty samorządowe, jak i prywatne. Takim zmianom powinna jednak towarzyszyć pełna regulacja dotycząca procedury uwzględnienia instalacji (zarówno planowanej jak i istniejącej) w WPGO, tzn. przepisy powinny koniecznie określać, jakie są podstawy i kryteria wpisu danej instalacji do WPGO i uchwały w sprawie wykonania WPGO, a także zasady wykreślenia instalacji z planu, kto może złożyć wniosek, jakie dokumenty należy załączyć do wniosku, jakie są podstawy odmowy wpisu instalacji do planu inwestycyjnego, w jakim terminie wniosek powinien zostać rozpoznany, z jakich powodów Minister Środowiska może odmówić zatwierdzenia planu inwestycyjnego. Takich regulacji brak jest zarówno w obecnie obowiązującej ustawie o odpadach, jak i w procedowanym projekcie ustawy.

Ponadto pragniemy zwrócić uwagę, że:

- a) poza instalacjami wymienionymi w art. 4 projektu, nowelizacja ustawy nie precyzuje sytuacji instalacji, które uzyskały decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach lub decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu po 1.01.2012 r., bez względu na fakt czy rozpoczęły budowę, czy jeszcze nie. Nasuwa się również wątpliwość, czy instalacje, które rozpoczęły budowę przed wejściem w życie proponowanego projektu ustawy będą wpisane do planów inwestycyjnych, a tym samym do aktualizowanych WPGO?
- b) konieczne jest równoprawne traktowanie w planach inwestycyjnych, także w kontekście „unijnej” hierarchii sposobów postępowania z odpadami, instalacji budowanych ze środków publicznych, jak również instalacji, których właścicielem są spółki prywatne oraz spółki

publiczno-prywatne. Należy bowiem mieć na uwadze, że w ostatnich latach wiele instalacji prywatnych było budowanych ze wsparciem funduszy unijnych, pożyczek z Funduszy Ochrony Środowiska oraz innych instytucji, zaś właściciele tych instalacji obowiązują te same reżimy zapewnienia trwałości i efektywności projektu, co inwestorów publicznych (gminy, spółki i zakłady budżetowe).

Rozważenia wymaga doprecyzowanie trybu „wykreślenia” z planu instalacji RIPOK na podstawie art. 38 ust. 3 pkt 4, które nie spełnią wymagań ochrony środowiska lub wymogów dla instalacji regionalnej. Brak precyzyjnych uregulowań w tej kwestii może prowadzić do podejmowania arbitralnych decyzji eliminujących instalacje RIPOK z rynku.

Konieczne jest również dookreślenie czy plan inwestycyjny przyjmuje się tylko raz na 4 lata czy też może podlegać zmianom częściej. Brak możliwości częstszych zmian w planie inwestycyjnym będzie hamował proces inwestycji w budowę instalacji oraz nie pozwoli na prawidłową reakcję na potrzeby rynku.

Brak powyższych uregulowań, dawać będzie dużą dowolność organom administracji odpowiedzialnym za planowanie gospodarki odpadami przy podejmowaniu decyzji i sporządzaniu planu inwestycyjnego.

Postulujemy także wprowadzenie obowiązku konsultowania projektów planów inwestycyjnych z samorządami i przedsiębiorcami prowadzącymi działalność na terenie danego województwa, zaś przed zatwierdzeniem projektu planu inwestycyjnego przez Ministra Środowiska, proponujemy przekazanie projektu planu do zaopiniowania przez ogólnopolskie organizacje przedsiębiorców (izby gospodarcze i organizacje pracodawców gospodarki odpadami).

7. Art. 1 ust. 7 – uniemożliwienie funkcjonowania instalacjom niewpisanym w WPGO.

Nie jest zasadne wprowadzenie zapisów nakazujących odmowę udzielenia pozwolenia na budowę, pozwolenia zintegrowanego oraz pozwolenia na przetwarzanie odpadów w sytuacji, gdy dana instalacja przeznaczona do przetwarzania odpadów komunalnych, odpadów zielonych, pozostałości z sortowania oraz pozostałości po procesie mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów nie jest ujęta w WPGO. Po pierwsze, przepisy nie wymagają, aby wszystkie odpady komunalne były przekazywane do instalacji regionalnych (nie dotyczy to np. odpadów selektywnie zebranych) a to właśnie instalacje regionalne podlegają wpisowi do WPGO. Dlatego też nie ma podstaw do odmowy wydania przedmiotowych zezwoleń w stosunku do wszystkich instalacji służących do przetwarzania odpadów komunalnych w sytuacji, gdy nie są one ujęte w WPGO (uniemożliwiłoby to w praktyce funkcjonowanie np. papierni przerabiających odpad komunalny o kodzie 20 01 01 czy huty szkła które przetwarzają odpady szklane o kodzie 20 01 02).

Ponadto, obowiązek odmowy udzielenia pozwolenia na budowę obejmowałby praktycznie każdą instalację do przetwarzania odpadów nie wpisaną dotąd w WPGO, niezależnie od tego, czy będzie ona przeznaczona do przetwarzania ww. kategorii odpadów (a może być np. przeznaczona do przetwarzania odpadów przemysłowych). Pozwolenia na budowę w większości przypadków nie określają bowiem kodów odpadów, które będą w danej instalacji przetwarzane.

Z uwagi na powyższe obowiązek odmowy, o którym mowa może dotyczyć tylko instalacji przeznaczonych do przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych (a nie wszystkich odpadów komunalnych) odpadów zielonych i pozostałości. Ponadto przepis ten nie może odnosić się do decyzji w sprawie pozwolenia na budowę.

8. Pragniemy także wskazać na inne konieczne zmiany w ustawie o odpadach.

Zarówno obecnie obowiązująca Ustawa o odpadach, jak i procedowany projekt ustawy nie przewidują **obowiązku podmiotów prowadzących instalacje do przekazywania pozostałości z sortowania oraz pozostałości z procesu mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów (tzw. stabilizat) do instalacji RIPOK.** Obowiązek dotyczący przekazywania pozostałości z sortowania, zawarty w Ustawie o utrzymaniu czystości odnosi się tylko do podmiotów odbierających odpady. Tymczasem podmioty odbierające odpady nie dysponują w ogóle tą kategorią odpadów. Takie odpady, podobnie jako pozostałości z procesu mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych są wytwarzane w trakcie procesu przetwarzania w instalacjach. Z uwagi na powyższe, konieczne jest wprowadzenie obowiązku instalacji zagospodarowujących odpady, przekazywania pozostałości z sortowania przeznaczonych do składowania oraz pozostałości z procesu mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów do instalacji RIPOK będącej składowiskiem odpadów.

Dariusz Matlak
Prezes Zarządu
Polskiej Izby Gospodarki Odpadami